

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

89/646/EEG:

- ★ Tweede richtlijn van de Raad van 15 december 1989 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG 1
  - TITEL I Definities en toepassingsgebied (artikelen 1 tot en met 3) 3
  - TITEL II Harmonisatie van de vergunningsvoorwaarden (artikelen 4 tot en met 7) 4
  - TITEL III Betrekkingen met derde landen (artikelen 8 en 9) 5
  - TITEL IV Harmonisatie van de voorwaarden voor de uitoefening van de werkzaamheden (artikelen 10 tot en met 17) 6
  - TITEL V Bepalingen betreffende de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (artikelen 18 tot en met 21) 9
  - TITEL VI Slotbepalingen (artikelen 22 tot en met 25) 11
  - BIJLAGE Lijst van werkzaamheden die onder de wederzijdse erkenning vallen 13
- 89/647/EEG:
- ★ Richtlijn van de Raad van 18 december 1989 betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen 14

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

TWEEDE RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 december 1989

tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen, alsmede tot wijziging van Richtlijn 77/780/EEG

(89/646/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, eerste en derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de onderhavige richtlijn met betrekking tot de sector kredietinstellingen, zowel ten aanzien van de vrijheid van vestiging als van het vrij verrichten van diensten, het essentiële instrument moet vormen voor de totstandbrenging van de interne markt waartoe bij de Europese Akte werd besloten en die in het programma van het Witboek van de Commissie is opgenomen;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn aansluit op de communautaire wetgeving die reeds tot stand is gebracht met name door de Eerste Richtlijn 77/780/EEG van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/524/EEG ⁽⁵⁾, Richtlijn 83/350/EEG van de Raad van 13 juni 1983 betreffende het toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis ⁽⁶⁾, Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële

instellingen ⁽⁷⁾, en Richtlijn 89/299/EEG van de Raad van 17 april 1989 betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen ⁽⁸⁾;

Overwegende dat de Commissie Aanbeveling 87/62/EEG betreffende het toezicht en de controle op grote risico's van kredietinstellingen ⁽⁹⁾ en Aanbeveling 87/63/EEG betreffende de invoering van depositogarantiestelsels in de Gemeenschap ⁽¹⁰⁾ heeft aangenomen;

Overwegende dat met de richtlijn wordt beoogd een wezenlijke, noodzakelijke en voldoende harmonisatie tot stand te brengen om te komen tot een wederzijdse erkenning van de vergunningen en van de stelsels van bedrijfseconomisch toezicht, waardoor een en dezelfde vergunning voor de gehele Gemeenschap geldig is en waarbij het beginsel geldt dat het toezicht wordt uitgeoefend door de Lid-Staat van herkomst;

Overwegende dat deze richtlijn derhalve enkel in toepassing kan worden gebracht tegelijk met de aanvullende technische harmonisatie die is neergelegd in specifieke communautaire regelgeving inzake het eigen vermogen en de solvabiliteitsratio;

Overwegende dat voorts verder wordt gewerkt aan de harmonisatie van de voorwaarden voor de sanering en liquidatie van kredietinstellingen;

Overwegende dat eveneens de harmonisatie van de nodige instrumenten voor het toezicht op liquiditeits-, markt-, rente- en wisselkoersrisico's van kredietinstellingen ter hand moet worden genomen;

Overwegende dat de beginselen van wederzijdse erkenning en van toezicht door de Lid-Staat van herkomst vereisen dat

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 31. 3. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 33, en besluit van 22 november 1989 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. C 318 van 17. 12. 1988, blz. 42.

⁽⁴⁾ PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

⁽⁵⁾ PB nr. L 309 van 4. 11. 1986, blz. 15.

⁽⁶⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 18.

⁽⁷⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1986, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB nr. L 124 van 5. 5. 1989, blz. 16.

⁽⁹⁾ PB nr. L 33 van 4. 2. 1987, blz. 10.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 33 van 4. 2. 1987, blz. 16.

de bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat een vergunning weigeren of intrekken wanneer uit bepaalde gegevens — zoals de inhoud van het programma van werkzaamheden, de lokalisatie of de werkelijk uitgeoefende werkzaamheden — op ondubbelzinnige wijze blijkt dat de kredietinstelling het rechtsstelsel van die Lid-Staat heeft gekozen om zich te onttrekken aan de strengere voorschriften van de Lid-Staat waarin zij het grootste deel van haar werkzaamheden uitoefent of voornemens is uit te oefenen; dat voor de toepassing van deze richtlijn een kredietinstelling geacht wordt zich te bevinden in de Lid-Staat waar haar statutaire zetel is gelegen en dat de Lid-Staten moeten eisen dat het hoofdkantoor zich bevindt in de Lid-Staat waar de statutaire zetel is gevestigd;

Overwegende dat de Lid-Staat van herkomst tevens strengere regels dan die van de artikelen 4, 5, 11, 12 en 16 van toepassing kan verklaren ten aanzien van kredietinstellingen waaraan door zijn eigen bevoegde autoriteiten vergunning is verleend;

Overwegende dat de verantwoordelijkheid inzake het toezicht op de financiële soliditeit en met name de solvabiliteit van een kredietinstelling voortaan berust bij de autoriteit van de Lid-Staat van herkomst van de instelling; dat de autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst haar verantwoordelijkheden voor het toezicht op de liquiditeit en voor het monetair beleid behoudt; dat er met betrekking tot het toezicht op het marktrisico een nauwe samenwerking moet zijn tussen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten van herkomst en van ontvangst;

Overwegende dat de harmonisatie van bepaalde financiële diensten en diensten op het gebied van beleggingen wordt voortgezet, voor zover nodig via specifieke communautaire regelgeving, in het bijzonder met het oog op de bescherming van consumenten en beleggers; dat de Commissie harmonisatiemaatregelen op het gebied van het hypothecair krediet heeft voorgesteld, onder meer om de wederzijdse erkenning van de bijzondere financiële technieken op dit gebied mogelijk te maken;

Overwegende dat de gevolgde benadering inhoudt dat, op grond van de wederzijdse erkenning, kredietinstellingen waaraan in een Lid-Staat van herkomst vergunning is verleend, alle werkzaamheden die in de in de bijlage opgenomen lijst zijn vermeld, of een deel daarvan, binnen de gehele Gemeenschap mogen uitoefenen, door vestiging van een bijkantoor, of door middel van het verrichten van diensten;

Overwegende dat voor de uitoefening van werkzaamheden die niet in voornoemde lijst voorkomen, de vrijheid van vestiging en van het verrichten van diensten blijft gelden overeenkomstig de algemene Verdragsbepalingen;

Overwegende dat het evenwel dienstig is de wederzijdse erkenning ook te laten gelden voor de werkzaamheden die in de lijst van de bijlage zijn opgenomen wanneer zij worden verricht door een financiële instelling die dochteronderneming is van een kredietinstelling, mits deze dochteronderneming is opgenomen onder het toezicht op geconsolideerde basis waaraan haar moederonderneming is onderworpen, en aan strenge voorwaarden voldoet;

Overwegende dat de Lid-Staat van ontvangst voor de uitoefening van het recht van vestiging en van het vrij

verrichten van diensten kan eisen dat de specifieke voorschriften van zijn wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen worden nageleefd door instellingen die geen vergunning als kredietinstelling hebben ontvangen in de Lid-Staat van herkomst, dan wel ten aanzien van werkzaamheden welke niet in voornoemde voorkomen, voor zover deze voorschriften verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht en worden ingegeven door het algemeen belang, en deze instellingen, c. q. deze werkzaamheden niet op grond van de wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften van de Lid-Staat van herkomst aan gelijkwaardige regels onderworpen zijn;

Overwegende dat de Lid-Staten ervoor moeten zorgen dat er geen enkele belemmering is voor de uitoefening, op dezelfde wijze als in de Lid-Staat van herkomst, van de werkzaamheden die onder de wederzijdse erkenning vallen, voor zover zij niet in strijd zijn met de vigerende wettelijke bepalingen van algemeen belang van de Lid-Staat van ontvangst;

Overwegende dat de afschaffing, in het kader van de thans aan de gang zijnde harmonisatie, van de vergunning die voor bijkantoren van kredietinstellingen uit de Gemeenschap is vereist, met zich brengt dat de eis van een dotatiekapitaal wordt ingetrokken; dat artikel 6, lid 2, een eerste stap in die richting vormt, die echter niet geldt voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek, overeenkomstig de Akte van Toetreding van deze Staten tot de Gemeenschap;

Overwegende dat tussen het doel van de onderhavige richtlijn en de door middel van andere communautaire besluiten tot stand gebrachte liberalisatie van het kapitaalverkeer een noodzakelijk verband bestaat; dat de maatregelen tot liberalisatie van de bankdiensten in ieder geval in harmonie moeten zijn met de maatregelen tot liberalisatie van het kapitaalverkeer; dat ingeval een Lid-Staat zich op grond van Richtlijn 88/361/EEG van de Raad van 24 juni 1988⁽¹⁾ voor de uitvoering van artikel 67 van het Verdrag op vrijwaringsclausules met betrekking tot het kapitaalverkeer kan beroepen, hij het verrichten van bankdiensten mag opschorten voor zover zulks noodzakelijk is voor het effectueren van deze vrijwaringsclausules;

Overwegende dat de procedures van Richtlijn 77/780/EEG, met name inzake vergunningen voor bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in derde landen vergunning is verleend, van toepassing blijven; dat deze bijkantoren niet in aanmerking komen voor het vrij verrichten van diensten uit hoofde van artikel 59, tweede alinea, van het Verdrag, noch voor de vrijheid van vestiging in andere Lid-Staten dan die waarin zij gevestigd zijn; dat echter vergunningsaanvragen voor een dochteronderneming of verzoeken voor het verwerven van deelnemingen afkomstig van een onderneming die onder het recht van een derde land ressorteert, onderworpen zijn aan een procedure die erop gericht is te waarborgen dat kredietinstellingen uit de Gemeenschap in de betrokken derde landen een op wederkerigheid berustende behandeling verkrijgen;

Overwegende dat de vergunningen van kredietinstellingen, verleend door de bevoegde nationale autoriteiten, overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn een communautaire en geen uitsluitend nationale reikwijdte meer zullen hebben en dat de bestaande wederkerigheidsclausules niet meer geldig zullen zijn; dat er derhalve een soepele procedure nodig is aan

(¹) PB nr. L 178 van 8. 7. 1988, blz. 5.

de hand waarvan de wederkerigheid op een communautaire grondslag kan worden beoordeeld; dat deze procedure niet ten doel heeft de financiële markten van de Gemeenschap af te sluiten, maar — aangezien de Gemeenschap voornemens is haar financiële markten voor de rest van de wereld open te houden — de liberalisatie van de globale financiële markten in andere derde landen te verbeteren; dat deze richtlijn daartoe voorziet in procedures voor onderhandelingen met derde landen of, in laatste instantie, in de mogelijkheid maatregelen te nemen die bestaan in het opschorten van nieuwe vergunningsaanvragen of het beperken van het aantal nieuwe vergunningen;

Overwegende dat de harmonische werking van de interne bankmarkt, naast rechtsnormen, een nauwe en regelmatige samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten vereist; dat derhalve met betrekking tot de individuele behandeling van problemen betreffende een bepaalde kredietinstelling, het Contactcomité dat is opgericht door de autoriteiten die toezicht houden op de banken, en dat wordt genoemd in de laatste overweging van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad, het meest geschikte kader blijft; dat dit comité een passend forum is voor de in artikel 7 van die richtlijn bedoelde uitwisseling van gegevens;

Overwegende dat deze procedure voor de uitwisseling van gegevens in geen geval in de plaats treedt van de bij artikel 7 van Richtlijn 77/780/EEG ingestelde bilaterale samenwerking; dat de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst, onverminderd haar eigen toezichtsbevoegdheden, op eigen initiatief of op initiatief van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst, in dringende gevallen kan blijven nagaan of de werkzaamheden van een instelling op zijn grondgebied in overeenstemming zijn met de wet, de beginselen van een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie en van een adequate interne controle;

Overwegende dat technische wijzigingen van de gedetailleerde bepalingen van deze richtlijn na enige tijd noodzakelijk kunnen zijn om op nieuwe ontwikkelingen in de banksector te kunnen reageren; dat de Commissie de nodige wijzigingen zal aanbrengen, na raadpleging van het Raadgevend Comité voor het bankwezen, binnen de grenzen van de door het Verdrag aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden; overwegende dat in dat geval dit comité zal optreden als „Regelgevend Comité”, overeenkomstig de procedureregels van procedure III, variant b), in artikel 2 van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

Definities en toepassingsgebied

Artikel 1

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. kredietinstelling: een kredietinstelling in de zin van artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG;

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

2. vergunning: een vergunning in de zin van artikel 1, tweede streepje, van Richtlijn 77/780/EEG;
3. bijkantoor: een bedrijfszetel welke een deel zonder juridische zelfstandigheid vormt van een kredietinstelling en welke rechtstreeks, geheel of gedeeltelijk de handelingen verricht die eigen zijn aan de werkzaamheden van een kredietinstelling; verscheidene bedrijfszetels in een zelfde Lid-Staat van een kredietinstelling met hoofdkantoor in een andere Lid-Staat worden beschouwd als één enkel bijkantoor;
4. eigen vermogen: het eigen vermogen in de zin van Richtlijn 89/299/EEG;
5. bevoegde autoriteiten: de bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 1 van Richtlijn 83/350/EEG;
6. financiële instelling: een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verwerven van deelnemingen of in het uitoefenen van een of meer van de onder 2 tot en met 12 van de lijst in de bijlage opgenomen werkzaamheden;
7. Lid-Staat van herkomst: de Lid-Staat waarin aan een kredietinstelling de vergunning werd verleend overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 77/780/EEG;
8. Lid-Staat van ontvangst: de Lid-Staat waarin een kredietinstelling een bijkantoor heeft of diensten verricht;
9. zeggenschap: het verband dat bestaat tussen een moederonderneming en een dochteronderneming zoals bepaald in artikel 1 van Richtlijn 83/349/EEG ⁽²⁾ of een verband van dezelfde aard tussen een natuurlijke of rechtspersoon en een onderneming;
10. gekwalificeerde deelneming: het in een onderneming, rechtstreeks of middellijk, bezitten van ten minste 10 % van het kapitaal of van de stemrechten, dan wel een deelneming die de mogelijkheid inhoudt een invloed van betekenis uit te oefenen op de bedrijfsvoering van de onderneming waarin wordt deelgenomen.

Voor de toepassing van deze definitie, in de artikelen 5 en 11 en van de andere in artikel 11 genoemde deelnemingspercentages, worden de stemrechten, vermeld in artikel 7 van Richtlijn 88/627/EEG ⁽³⁾, in aanmerking genomen;
11. aanvangskapitaal: het kapitaal in de zin van artikel 2, lid 1, punten 1 en 2, van Richtlijn 89/299/EEG;
12. moederonderneming: een moederonderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG;
13. dochteronderneming: een dochteronderneming in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 83/349/EEG; elke dochteronderneming van een dochteronderneming

⁽²⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 348 van 17. 12. 1988, blz. 62.

wordt ook beschouwd als een dochter van de moederonderneming die aan het hoofd van deze ondernemingen staat;

14. solvabiliteitsratio: solvabiliteitscoëfficiënt van kredietinstellingen, berekend overeenkomstig Richtlijn 89/647/EEG ⁽¹⁾.

Artikel 2

1. Deze richtlijn is van toepassing op alle kredietinstellingen.

2. Zij is niet van toepassing op de instellingen bedoeld in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 77/780/EEG.

3. De kredietinstellingen die op de wijze zoals bepaald in artikel 2, lid 4, onder a), van Richtlijn 77/780/EEG, zijn aangesloten bij een in dezelfde Lid-Staat gevestigd centraal orgaan, kunnen worden vrijgesteld van de voorschriften van de artikelen 4, 10 en 12 van deze richtlijn, mits, onverminderd de toepassing van bedoelde voorschriften op het centrale orgaan, het geheel dat gevormd wordt door het centrale orgaan en de daarbij aangesloten instellingen, op geconsolideerde basis aan deze voorschriften is onderworpen.

In gevallen van vrijstelling zijn de artikelen 6 en 18 tot en met 21 van toepassing op het geheel dat gevormd wordt door het centrale orgaan en de daarbij aangesloten instellingen.

Artikel 3

De Lid-Staten verbieden dat personen of ondernemingen die geen kredietinstelling zijn bedrijfsmatig van het publiek deposito's of andere terugbetaalbare gelden in ontvangst nemen. Dit verbod geldt niet voor het in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden door een Lid-Staat, door de regionale of lokale overheden van een Lid-Staat of door internationale openbare instellingen waarvan een of meer Lid-Staten lid zijn en voor de uitdrukkelijk in de nationale of communautaire wetgeving bedoelde gevallen, mits deze werkzaamheden onderworpen zijn aan reglementering en controle ter bescherming van inleggers en beleggers die op deze gevallen van toepassing zijn.

TITEL II

Harmonisatie van de vergunningsvoorwaarden

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning wanneer het aanvankskapitaal minder bedraagt dan 5 miljoen ecu.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 14 van dit Publikatieblad.

2. Het staat de Lid-Staten evenwel vrij om de vergunning in uitzonderlijke gevallen toch te verlenen aan bijzondere categorieën kredietinstellingen met een aanvankskapitaal dat minder bedraagt dan wat in lid 1 is voorgeschreven. In dat geval:

- a) mag het aanvankskapitaal niet lager liggen dan 1 miljoen ecu;
- b) moeten de betrokken Lid-Staten de Commissie in kennis stellen van de redenen waarom zij van de in dit lid geboden mogelijkheid gebruik maken;
- c) wordt bij de bekendmaking van de lijst bedoeld in artikel 3, lid 7, van Richtlijn 77/780/EEG, in een aantekening bij de naam van de kredietinstelling aangegeven dat zij niet aan de minimum aanvankskapitaaleis van lid 1 voldoet;
- d) stelt de Commissie binnen een termijn van vijf jaar na de in artikel 24, lid 1, genoemde datum, een verslag over de toepassing van dit lid in de Lid-Staten op ter attentie van het Raadgevend Comité voor het Bankwezen, bedoeld in artikel 11 van Richtlijn 77/780/EEG.

Artikel 5

De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning tot het uitoefenen van de werkzaamheden van een kredietinstelling voordat zij in kennis zijn gesteld van de identiteit van de directe of middellijke aandeelhouders of vennoten, natuurlijke of rechtspersonen die daarin een gekwalificeerde deelneming bezitten, alsmede van het bedrag van die deelneming.

De bevoegde autoriteiten verlenen geen vergunning indien zij, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de kredietinstelling te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de genoemde aandeelhouders of vennoten.

Artikel 6

1. De Lid-Staten van ontvangst mogen niet langer de in artikel 4 van Richtlijn 77/780/EEG bedoelde vergunning, noch het dotatiekapitaal eisen voor bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in andere Lid-Staten vergunning is verleend. Voor de vestiging van en het toezicht op deze bijkantoren gelden de voorschriften van de artikelen 13, 19 en 21.

2. Tot de inwerkingtreding van de toepassingsbepalingen van lid 1 mogen de Lid-Staten van ontvangst niet als vergunningsvoorwaarde voor bijkantoren van kredietinstellingen waaraan in andere Lid-Staten vergunning is verleend, een aanvanksdotatiekapitaal eisen dat groter is dan 50 % van het aanvankskapitaal dat krachtens de nationale voorschriften vereist is voor het verlenen van een vergunning aan een kredietinstelling van dezelfde aard.

3. De kredietinstellingen verkrijgen de vrije beschikking over de middelen die op grond van de leden 1 en 2 niet meer vereist zijn.

Artikel 7

De bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staat moeten vooraf worden geraadpleegd bij het verlenen van een vergunning aan een kredietinstelling die:

- of wel een dochteronderneming is van een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend;
- of wel een dochteronderneming is van de moederonderneming van een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend;
- of wel onder de zeggenschap staat van dezelfde natuurlijke of rechtspersonen die de zeggenschap hebben over een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend.

TITEL III

Betrekkingen met derde landen

Artikel 8

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van:

- a) elke vergunningsverlening voor een rechtstreekse of middellijke dochteronderneming waarvan een of meer moederondernemingen onder het recht van een derde land vallen. De Commissie stelt het Raadgevend Comité voor het bankwezen daarvan in kennis;
- b) elke deelneming van een dergelijke onderneming in een kredietinstelling van de Gemeenschap waardoor deze instelling haar dochteronderneming zou worden. De Commissie stelt het Raadgevend Comité voor het bankwezen daarvan in kennis.

Wanneer vergunning wordt verleend aan een rechtstreekse of middellijke dochteronderneming van één of meer moederondernemingen die onder het recht van een derde land vallen, wordt de structuur van de groep vermeld in de kennisgeving van de bevoegde autoriteiten aan de Commissie overeenkomstig artikel 3, lid 7, van Richtlijn 77/780/EEG.

Artikel 9

1. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de algemene moeilijkheden die hun kredietinstellingen ondervinden bij vestiging of uitoefening van bankwerkzaamheden in een derde land.

2. De Commissie stelt, voor de eerste maal niet later dan zes maanden voor het van toepassing worden van deze richtlijn en vervolgens periodiek, een verslag op waarin de in de leden 3 en 4 bedoelde behandeling van kredietinstellingen van de Gemeenschap in derde landen, met betrekking tot de vestiging en de uitoefening van bankwerkzaamheden en het verwerven van deelnemingen in kredietinstellingen van derde

landen wordt onderzocht. De Commissie legt deze verslagen, in voorkomend geval vergezeld van passende voorstellen, voor aan de Raad.

3. Indien de Commissie vaststelt, hetzij op grond van de in lid 2 bedoelde verslagen, hetzij op basis van andere informatie, dat een derde land de kredietinstellingen van de Gemeenschap geen daadwerkelijke toegang tot de markt verleent die vergelijkbaar is met die welke de Gemeenschap toekent aan kredietinstellingen van dat derde land, kan zij aan de Raad voorstellen doen om een passend onderhandelingsmandaat te verkrijgen ten einde voor de kredietinstellingen van de Gemeenschap vergelijkbare concurrentiemogelijkheden te verkrijgen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

4. Indien de Commissie vaststelt, hetzij op grond van de in lid 2 bedoelde verslagen, hetzij op basis van andere informatie, dat in een derde land kredietinstellingen van de Gemeenschap geen nationale behandeling krijgen die dezelfde concurrentiemogelijkheden biedt als die welke aan binnenlandse kredietinstellingen worden geboden, en dat de voorwaarden voor daadwerkelijke toegang tot de markt niet zijn vervuld, kan zij onderhandelingen openen om dit euvel te verhelpen.

In de in de eerste alinea bedoelde omstandigheden kan ook, naast het openen van onderhandelingen, overeenkomstig de procedure van artikel 22, lid 2, worden besloten dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten hun beslissingen inzake vóór het tijdstip van het besluit ingediende of toekomstige vergunningsaanvragen en het verwerven van deelnemingen door rechtstreekse of middellijke moederondernemingen die onder het recht van het betrokken derde land vallen, moeten beperken of opschorten. De bedoelde maatregelen zijn ten hoogste drie maanden geldig.

Vóór het verstrijken van deze termijn van drie maanden kan de Raad in het licht van het resultaat van de onderhandelingen op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten of de maatregelen van toepassing blijven.

Een dergelijke beperking of opschorting geldt niet voor de oprichting van dochterondernemingen door kredietinstellingen of dochterondernemingen daarvan die een vergunning hebben gekregen in de Gemeenschap, noch voor het verwerven van deelnemingen door dergelijke kredietinstellingen of dochterondernemingen in een kredietinstelling van de Gemeenschap.

5. Indien de Commissie een van de in de leden 3 en 4 bedoelde vaststellingen doet, stellen de Lid-Staten haar desgevraagd in kennis van:

- a) elke vergunningsaanvraag door een rechtstreekse of middellijke dochteronderneming waarvan een of meer moederondernemingen onder het recht van het betrokken derde land vallen;
- b) van elk op grond van artikel 11 door een dergelijke onderneming voorgelegd project voor verwerving van een deelneming in een kredietinstelling van de Gemeenschap, waardoor deze instelling haar dochteronderneming zou worden.

Deze kennisgevingsverplichting vervalt zodra met een derde land als bedoeld in lid 3 of 4 een overeenkomst is gesloten of wanneer de in lid 4, tweede en derde alinea, bedoelde maatregelen niet meer van toepassing zijn.

6. De krachtens dit artikel getroffen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de verplichtingen die de Gemeenschap heeft uit hoofde van bilaterale of multilaterale overeenkomsten inzake de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen.

TITEL IV

Harmonisatie van de voorwaarden voor de uitoefening van de werkzaamheden

Artikel 10

1. Het eigen vermogen van een kredietinstelling mag niet kleiner worden dan het bij het verlenen van de vergunning krachtens artikel 4 vereiste aanvankskapitaal.

2. De Lid-Staten kunnen besluiten dat de kredietinstellingen die bestaan op het tijdstip waarop de richtlijn van toepassing wordt en waarvan het eigen vermogen de in artikel 4 vastgestelde niveaus voor het aanvankskapitaal niet bereikt, hun werkzaamheden mogen blijven uitoefenen. In dat geval mag het eigen vermogen niet kleiner worden dan het hoogste bedrag dat het sinds de datum van kennisgeving van deze richtlijn heeft bereikt.

3. Indien de zeggenschap over een kredietinstelling die tot de in lid 2 bedoelde categorie behoort, wordt overgenomen door een andere natuurlijke of rechtspersoon dan die welke voordien de zeggenschap over deze instelling uitoefende, dient het eigen vermogen van deze instelling ten minste gelijk te zijn aan het in artikel 4 vastgestelde niveau voor het aanvankskapitaal.

4. In welbepaalde omstandigheden evenwel, en met instemming van de bevoegde autoriteiten, mag bij fusie tussen twee of meer tot de in lid 2 bedoelde categorie behorende kredietinstellingen, het eigen vermogen van de instelling die het resultaat van de fusie is, niet minder bedragen dan het totaal van de eigen vermogens van de gefuseerde instellingen op de datum van de fusie, zolang de passende niveaus op grond van artikel 4 niet zijn bereikt.

5. Indien het eigen vermogen in de in de leden 1, 2 en 4 bedoelde gevallen evenwel vermindert, kunnen de bevoegde autoriteiten, indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen, de instelling een beperkte termijn toestaan om aan dit voorschrift te voldoen dan wel haar werkzaamheden te beëindigen.

Artikel 11

1. De Lid-Staten bepalen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft om rechtstreeks of middel-

lijk een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling te verwerven, de bevoegde autoriteiten daarvan vooraf in kennis moet stellen onder vermelding van het bedrag van die deelneming. Tot kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten is eveneens gehouden iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft de omvang van zijn gekwalificeerde deelneming zodanig te vergroten dat het percentage van de door hem gehouden stemrechten of aandelen 20 %, 33 % of 50 % bereikt of overschrijdt of dat de kredietinstelling zijn dochteronderneming wordt.

Onverminderd het bepaalde in lid 2 beschikken de bevoegde autoriteiten over een termijn van ten hoogste 3 maanden, te rekenen vanaf de datum van de in de vorige alinea bedoelde kennisgeving, om zich tegen het voornemen te verzetten indien zij, gelet op de noodzaak een gezonde en prudente bedrijfsvoering van de kredietinstelling te garanderen, niet overtuigd zijn van de geschiktheid van de in de eerste alinea bedoelde persoon. Indien er geen bezwaar is, kunnen de autoriteiten een maximumtermijn vaststellen voor de uitvoering van het in de vorige alinea bedoelde voornemen.

2. Indien de verwerver van de in lid 1 bedoelde deelnemingen een kredietinstelling is waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend, of een moederonderneming van een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend, of een natuurlijke of rechtspersoon die zeggenschap heeft over een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend, en indien de kredietinstelling waarin de verwervende instelling een deelneming wil verkrijgen daardoor een dochteronderneming van die instelling wordt of onder haar zeggenschap komt, moet over de verwerving voorafgaand overleg plaatsvinden overeenkomstig artikel 7.

3. De Lid-Staten bepalen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft zijn rechtstreeks of middelmatige gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling af te stoten, de bevoegde autoriteiten daarvan vooraf in kennis moet stellen onder vermelding van het bedrag van zijn voorgenomen deelneming. Tot kennisgeving aan de bevoegde autoriteiten is eveneens gehouden iedere natuurlijke of rechtspersoon die het voornemen heeft de omvang van zijn gekwalificeerde deelneming zodanig te verkleinen dat het percentage van de door hem gehouden stemrechten of aandelen onder 20 %, 33 % of 50 % daalt of dat de kredietinstelling ophoudt zijn dochteronderneming te zijn.

4. Zodra zij daarvan kennis hebben, stellen de kredietinstellingen de bevoegde autoriteiten in kennis van de verwervingen of afstotingen van deelnemingen in hun kapitaal, waardoor stijging boven of daling onder één van de drempels als bedoeld in de leden 1 en 3 optreedt.

Tevens stellen zij de bevoegde autoriteiten ten minste eens per jaar in kennis van de identiteit van de aandeelhouders of vennoten die gekwalificeerde deelnemingen bezitten, alsmede van de omvang van de deelnemingen zoals deze met name blijken uit de gegevens die worden vastgelegd bij de jaarlijkse algemene vergadering van aandeelhouders of vennoten, of uit de informatie die is ontvangen uit hoofde van de verplichtingen van ter beurze genoteerde vennootschappen.

5. De Lid-Staten bepalen dat, indien de door de in lid 1 bedoelde personen uitgeoefende invloed een prudente en

gezonde bedrijfsvoering van de instelling zou kunnen belemmeren, de bevoegde autoriteiten de passende maatregelen treffen om aan deze toestand een einde te maken. Die maatregelen kunnen met name omvatten bindende aanwijzingen, sancties tegen bestuurders en schorsing van de uitoefening van de stemrechten die verbonden zijn aan de aandelen welke door de betrokken aandeelhouders of vennoten worden gehouden.

Soortgelijke maatregelen zijn van toepassing op natuurlijke of rechtspersonen die de in lid 1 van dit artikel bedoelde verplichting inzake voorafgaande kennisgeving niet naleven. Wanneer een deelneming wordt verworven ondanks het bezwaar van de bevoegde autoriteiten, bepalen de Lid-Staten, onverminderd andere te treffen sancties, dat de uitoefening van de betrokken stemrechten wordt geschorst of dat de uitgebrachte stemmen nietig zijn of nietig verklaard kunnen worden.

Artikel 12

1. Een kredietinstelling mag in een onderneming die geen kredietinstelling, financiële instelling of onderneming met werkzaamheden als bedoeld in artikel 43, lid 2, onder f), van Richtlijn 86/635/EEG, is, geen gekwalificeerde deelneming hebben waarvan het bedrag meer dan 15 % van haar eigen vermogen bedraagt.

2. Het totale bedrag van de gekwalificeerde deelnemingen in andere ondernemingen dan kredietinstellingen, financiële instellingen of ondernemingen met werkzaamheden als bedoeld in artikel 43, lid 2, onder f), van Richtlijn 86/635/EEG, mag niet meer bedragen dan 60 % van het eigen vermogen van de kredietinstelling.

3. De Lid-Staten hebben de mogelijkheid de in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten niet toe te passen op deelnemingen in verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn 73/239/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 88/357/EEG⁽²⁾, en van Richtlijn 79/267/EEG⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1985.

4. Aandelen die wegens een financiële bijstandsoperatie ter sanering of redding van een onderneming, of wegens de overname van een effectenemissie voor de normale duur van die overname, of in eigen naam maar voor rekening van derden, tijdelijk worden gehouden, worden voor de berekening van de in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten niet meegeteld in de gekwalificeerde deelnemingen. Aandelen die niet het karakter van financiële vaste activa in de zin van artikel 35, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG hebben, worden niet meegeteld.

5. De in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten mogen alleen in uitzonderlijke omstandigheden worden overschreden. In dat geval eisen de bevoegde autoriteiten echter dat de

kredietinstelling haar eigen vermogen verhoogt of andere maatregelen van gelijke werking treft.

6. Op de naleving van de in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten wordt toezicht op geconsolideerde basis uitgeoefend overeenkomstig Richtlijn 83/350/EEG.

7. Kredietinstellingen die op de datum van inwerkingtreding van de toepassingsbepalingen van deze richtlijn de in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten overschrijden, beschikken, te rekenen vanaf deze datum, over een termijn van tien jaar om zich ernaar te voegen.

8. De Lid-Staten kunnen bepalen dat de bevoegde autoriteiten de in de leden 1 en 2 vastgestelde limieten niet toepassen indien zij voorschrijven dat het gedeelte van de gekwalificeerde deelneming dat deze limieten te boven gaat, voor 100 % door eigen vermogen moet zijn gedekt en dat dit gedeelte niet in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de solvabiliteitsratio. In geval van overschrijding van zowel de in lid 1 als de in lid 2 gestelde limiet, dient het grootste van de overschrijdende gedeeltes door eigen vermogen te worden gedekt.

Artikel 13

1. Het bedrijfseconomisch toezicht op een kredietinstelling, met inbegrip van het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden die deze instelling overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 uitoefent, berust bij de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst, onverminderd de bepalingen van deze richtlijn welke een bevoegdheid van de autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst inhouden.

2. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst eisen dat er in elke kredietinstelling een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie en adequate interne controleprocedures bestaan.

3. De leden 1 en 2 laten het toezicht op geconsolideerde basis op grond van Richtlijn 83/350/EEG onverlet.

Artikel 14

1. In artikel 7, lid 1, van Richtlijn 77/780/EEG wordt het slot van de tweede zin door de volgende tekst vervangen: „alsmede alle gegevens die het toezicht op deze instellingen, met name op het gebied van de liquiditeit, de solvabiliteit, de depositogarantie, de beperking van de grote risico's, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle kunnen vergemakkelijken”.

2. Tot aan een latere coördinatie blijft de Lid-Staat van ontvangst, in samenwerking met de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst, belast met het toezicht op de liquiditeit van het bijkantoor van een kredietinstelling. Onverminderd de maatregelen die noodzakelijk zijn ter versterking van het Europees Monetair Stelsel, blijft de Lid-Staat van ontvangst volledig verantwoordelijk voor de maatregelen die voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 16. 8. 1973, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 4. 7. 1988, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 63 van 13. 3. 1979, blz. 1.

zijn monetair beleid. Deze maatregelen mogen geen discriminerende of restrictieve behandeling inhouden uit hoofde van het feit dat aan de kredietinstelling in een andere Lid-Staat vergunning is verleend.

3. Onverminderd een latere coördinatie van de maatregelen inzake het toezicht op risico's in verband met open marktposities, wanneer deze risico's voortvloeien uit transacties op financiële markten van andere Lid-Staten, verlenen de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staten hun medewerking aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst om te verzekeren dat de betrokken kredietinstellingen maatregelen treffen om genoemde risico's te dekken.

Artikel 15

1. De Lid-Staten van ontvangst bepalen dat, wanneer een kredietinstelling waaraan in een andere Lid-Staat vergunning is verleend, haar werkzaamheden uitoefent door middel van een bijkantoor, de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst, na de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst daarvan vooraf in kennis te hebben gesteld, zelf of via een gevolmachtigde ter plaatse de in artikel 7, lid 1, van Richtlijn 77/780/EEG bedoelde gegevens kunnen verifiëren.

2. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst kunnen voor de verificatie van de bijkantoren ook gebruik maken van een van de andere in artikel 5, lid 4, van Richtlijn 83/350/EEG genoemde procedures.

3. Dit artikel laat het recht onverlet van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst om op hun grondgebied gevestigde bijkantoren ter plaatse te verifiëren ten einde de verantwoordelijkheden uit te oefenen die uit hoofde van deze richtlijn op hen rusten.

Artikel 16

Artikel 12 van Richtlijn 70/780/EEG wordt door de volgende tekst vervangen:

„Artikel 12

1. De Lid-Staten bepalen dat alle personen die werkzaam zijn of zijn geweest voor de bevoegde autoriteiten, alsmede accountants of deskundigen die in opdracht van de bevoegde autoriteiten handelen, aan het beroepsgeheim gebonden zijn. Dit houdt in dat de vertrouwelijke gegevens waarvan zij beroepshalve kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit bekend mogen worden gemaakt, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat individuele instellingen niet kunnen worden geïdentificeerd, zulks onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen.

Indien een kredietinstelling failliet is verklaard of op grond van een rechterlijke uitspraak moet worden geliquideerd, mogen echter vertrouwelijke gegevens die geen betrekking hebben op derden welke betrokken zijn bij pogingen om de kredietinstelling te redden, in het kader

van civiele of handelsrechtelijke procedures openbaar worden gemaakt.

2. Lid 1 belet niet dat tussen de bevoegde autoriteiten van de verschillende Lid-Staten uitwisseling van gegevens plaatsvindt als bedoeld in de richtlijnen die van toepassing zijn op kredietinstellingen. Deze gegevens vallen onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim.

3. De Lid-Staten kunnen met de bevoegde autoriteiten van derde landen alleen dan samenwerkingsovereenkomsten voor de uitwisseling van gegevens sluiten, als met betrekking tot de medegedeelde gegevens ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden als de in dit artikel bedoelde.

4. De bevoegde autoriteit die uit hoofde van de leden 1 of 2 vertrouwelijke gegevens ontvangt, mag deze slechts gebruiken voor de uitoefening van haar taken:

- voor het onderzoek van de voorwaarden voor de toegang tot de werkzaamheden van kredietinstellingen en voor het vergemakkelijken van de controle, op individuele en op geconsolideerde basis, op de voorwaarden waaronder de werkzaamheden worden uitgeoefend, in het bijzonder ten aanzien van het toezicht op de liquiditeit, de solvabiliteit, de grote risico's, de administratieve en boekhoudkundige organisatie en de interne controle, of
- voor het opleggen van sancties, of
- in het kader van een administratief beroep tegen een besluit van de bevoegde autoriteit, of
- bij rechtszaken die aanhangig zijn gemaakt overeenkomstig artikel 15 of bijzondere bepalingen van de richtlijnen betreffende kredietinstellingen.

5. De leden 1 en 4 vormen geen belemmering voor de uitwisseling van gegevens binnen een zelfde Lid-Staat, wanneer er verscheidene bevoegde autoriteiten zijn, of, tussen Lid-Staten, tussen de bevoegde autoriteiten:

- en de autoriteiten aan wie van overheidswege het toezicht op de andere financiële instellingen en de verzekeringsmaatschappijen is opgedragen, alsmede de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de financiële markten;
- en de instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van kredietinstellingen en andere soortgelijke procedures;
- en de met de wettelijke controle van de jaarrekening van kredietinstellingen en andere financiële instellingen belaste personen,

voor de vervulling van hun toezichthoudende taak, en vormen evenmin een belemmering voor de toezending aan de organen die belast zijn met de uitvoering van de depositogarantiestelsels, van de gegevens die nodig zijn voor de vervulling van hun taak. De ontvangen gegevens vallen onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim waartoe de autoriteiten, organen en personen zijn gehouden.

6. De bepalingen van dit artikel houden evenmin een belemmering voor een bevoegde autoriteit in om aan de

centrale banken die geen individuele controle op de kredietinstellingen uitoefenen, de gegevens toe te zenden waarover zij als monetaire autoriteit dienen te beschikken. De in dit verband ontvangen gegevens vallen onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim.

7. Bovendien mogen de Lid-Staten, niettegenstaande de leden 1 en 4, op grond van wettelijke bepalingen de mededeling van bepaalde gegevens toestaan aan andere centrale overheidsdiensten die bevoegd zijn voor de wetgeving inzake het toezicht op kredietinstellingen, op financiële instellingen, beleggingsdiensten en verzekeringsmaatschappijen alsmede aan de inspecteurs die in opdracht van deze overheidsdiensten optreden.

Deze gegevens mogen echter alleen worden verstrekt wanneer zulks ter wille van het bedrijfseconomisch toezicht nodig blijkt.

De Lid-Staten bepalen echter dat de gegevens die op grond van de leden 2 en 5 zijn ontvangen, en die welke zijn verkregen naar aanleiding van in artikel 15, leden 1 en 2, van Richtlijn 89/646/EEG ⁽¹⁾ bedoelde verificaties ter plaatse, in geen enkel geval op grond van dit lid mogen worden medegedeeld, tenzij met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteit die de gegevens heeft verstrekt of van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat waar de verificatie ter plaatse is verricht.

(1) PB nr. L 386 van 30. 12. 1989, blz. 1.

Artikel 17

Onverminderd de voor de intrekking van de vergunning geldende procedures en de bepalingen van het strafrecht, bepalen de Lid-Staten dat hun respectieve bevoegde autoriteiten tegen kredietinstellingen of hun verantwoordelijke bestuurders, die de wettelijke of bestuursrechtelijke voorschriften inzake het toezicht of de uitoefening van de werkzaamheden overtreden, sancties kunnen uitspreken dan wel maatregelen treffen die beogen een eind te maken aan de geconstateerde overtredingen of de oorzaken daarvan weg te nemen.

TITEL V

Bepalingen betreffende de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten

Artikel 18

1. De Lid-Staten bepalen dat de in de lijst in de bijlage genoemde werkzaamheden op hun grondgebied kunnen worden uitgeoefend overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 19, 20 en 21, zowel door middel van het vestigen van een bijkantoor als door middel van het vrij verrichten van diensten, door iedere kredietinstelling waaraan door de bevoegde autoriteiten van een andere Lid-Staat vergunning is verleend en waarop door hen toezicht wordt gehouden, overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn, mits deze werkzaamheden onder de vergunning vallen.

2. De Lid-Staten bepalen eveneens dat de in de lijst in de bijlage genoemde werkzaamheden op hun grondgebied kunnen worden uitgeoefend overeenkomstig het bepaalde in

de artikelen 19, 20 en 21, zowel door middel van het vestigen van een bijkantoor als door middel van het vrij verrichten van diensten, door iedere financiële instelling van een andere Lid-Staat die een dochteronderneming van een kredietinstelling of een gemeenschappelijke dochteronderneming van twee of meer kredietinstellingen is, die wettelijk de betrokken werkzaamheden mag uitoefenen en die aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- aan de moederonderneming of -ondernemingen is vergunning verleend als kredietinstelling in de Lid-Staat onder het recht waarvan de dochteronderneming valt;
- de betrokken werkzaamheden worden daadwerkelijk uitgeoefend op het grondgebied van dezelfde Lid-Staat;
- de moederonderneming of -ondernemingen zijn in het bezit van 90 % of meer van de aan de aandelen van de dochteronderneming verbonden stemrechten;
- de moederonderneming of -ondernemingen moeten ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aantonen dat de dochteronderneming op een prudente wijze wordt beheerd en zich, met instemming van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst, hoofdelijk borg hebben gesteld voor de verplichtingen van de dochteronderneming;
- de dochteronderneming is, in het bijzonder voor de betrokken werkzaamheden, daadwerkelijk opgenomen in het toezicht op geconsolideerde basis waaraan de moederonderneming, of elk van de moederondernemingen, overeenkomstig Richtlijn 83/350/EEG is onderworpen, met name voor de berekening van de solvabiliteitsratio, voor het toezicht op de grote risico's en de in artikel 12 van deze richtlijn gestelde beperking van de deelnemingen.

De vervulling van deze voorwaarden moet worden geverifieerd door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst, die vervolgens een attest aan de dochteronderneming afgeven dat dient te worden gevoegd bij de in de artikelen 19 en 20 bedoelde kennisgevingen.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst dragen zorg voor het toezicht op de dochteronderneming overeenkomstig het bepaalde in artikel 10, lid 1, de artikelen 11 en 13, artikel 14, lid 1, en de artikelen 15 en 17 van deze richtlijn, alsmede artikel 7, lid 1, en artikel 12 van Richtlijn 77/780/EEG.

De bepalingen waarnaar dit lid verwijst, zijn mutatis mutandis van toepassing op dochterondernemingen. In het bijzonder dient het woord „kredietinstelling” te worden gelezen als „financiële instelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 18, lid 2”, en het woord „vergunning” als „wettelijke regeling”.

De tweede alinea van artikel 19, lid 3, wordt als volgt gelezen:

„De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst doet ook mededeling van het bedrag van het eigen vermogen van de financiële instelling die dochteronderneming is en van de geconsolideerde solvabiliteitsratio van de kredietinstelling die haar moederonderneming is.”

Indien de financiële instelling die onder de bepalingen van dit lid valt niet langer aan één van de gestelde voorwaarden

voldoet, stelt de Lid-Staat van herkomst de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst daarvan in kennis, en vallen de door die instelling in de Lid-Staat van ontvangst uitgeoefende werkzaamheden onder de wetgeving van de Lid-Staat van ontvangst.

Artikel 19

1. Iedere kredietinstelling die op het grondgebied van een andere Lid-Staat een bijkantoor wenst te vestigen, stelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst daarvan in kennis.

2. De Lid-Staten verlangen dat de kredietinstelling die een bijkantoor in een andere Lid-Staat wenst te vestigen, de in lid 1 bedoelde kennisgeving vergezeld doet gaan van de volgende gegevens:

- a) de Lid-Staat op het grondgebied waarvan zij voornemens is een bijkantoor te vestigen;
- b) een programma van werkzaamheden waarin met name de aard van de voorgenomen activiteiten en de organisatiestructuur van het bijkantoor worden vermeld;
- c) het adres in de Lid-Staat van ontvangst waar documenten kunnen worden opgevraagd;
- d) de naam van de verantwoordelijke bestuurders van het bijkantoor.

3. Tenzij de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst, gelet op het betrokken project, redenen heeft om te twifelen aan de deugdelijkheid van de administratieve structuur of van de financiële positie van de kredietinstelling, doet zij binnen drie maanden na ontvangst van alle in lid 2 bedoelde gegevens, mededeling van deze gegevens aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst en stelt zij de betrokken kredietinstelling hiervan in kennis.

De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst doet tevens mededeling van het bedrag van het eigen vermogen en de solvabiliteitsratio van de kredietinstelling en, tot aan een latere coördinatie, van nadere inlichtingen over eventuele depositogarantieregelingen die gericht zijn op de bescherming van de inleggers van het bijkantoor.

Wanneer de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst weigert de in lid 2 bedoelde gegevens mede te delen aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst, deelt zij de redenen van deze weigering binnen drie maanden na ontvangst van alle gegevens mede aan de betrokken instelling. Tegen deze weigering of het uitblijven van een antwoord staat beroep open bij de rechter in de Lid-Staat van herkomst.

4. Voordat het bijkantoor van de kredietinstelling met zijn werkzaamheden aanvangt, beschikt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 3 bedoelde mededeling, om het in artikel 21 bedoelde toezicht op de kredietinstelling voor te bereiden en om, in voorkomend geval, de voorwaarden aan te geven waaronder deze werkzaamheden om redenen van algemeen belang in de Lid-Staat van ontvangst moeten worden uitgeoefend.

5. Zodra een mededeling van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst is binnengekomen of, wanneer

deze niet reageert, zodra de in lid 4 bedoelde termijn is verstreken, kan het bijkantoor gevestigd worden en met zijn werkzaamheden aanvangen.

6. In geval van wijziging van de inhoud van een van de overeenkomstig lid 2, onder b), c) en d), verstrekte gegevens, of van de in lid 3 bedoelde depositogarantieregelingen, stelt de kredietinstelling de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst en van de Lid-Staat van ontvangst schriftelijk van de betreffende wijziging in kennis, zulks ten minste één maand voor de toepassing van de wijziging, opdat de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst zich overeenkomstig lid 3, en de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst zich overeenkomstig lid 4 kunnen uitspreken.

Artikel 20

1. Elke kredietinstelling die voor de eerste maal in het kader van het vrij verrichten van diensten haar werkzaamheden wil uitoefenen op het grondgebied van een andere Lid-Staat, stelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst in kennis van de in de lijst in de bijlage voorkomende werkzaamheden die zij wenst uit te oefenen.

2. De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van herkomst doet aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van ontvangst mededeling van de in lid 1 bedoelde kennisgeving, zulks binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de ontvangst van de kennisgeving.

Artikel 21

1. De Lid-Staten van ontvangst kunnen, voor statistische doeleinden, verlangen dat elke kredietinstelling die een bijkantoor op hun grondgebied heeft, aan hun bevoegde autoriteiten een periodiek verslag over de werkzaamheden op hun grondgebied zendt.

Voor de uitoefening van de krachtens artikel 14, leden 2 en 3, op hen rustende verantwoordelijkheden kunnen de Lid-Staten van ontvangst van de bijkantoren van kredietinstellingen uit andere Lid-Staten dezelfde gegevens verlangen als zij voor dat doel verlangen van de nationale kredietinstellingen.

2. Indien de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst constateren dat een instelling die op hun grondgebied een bijkantoor heeft of werkzaam is in het kader van het verrichten van diensten, niet de wettelijke bepalingen naleeft welke deze Lid-Staat heeft vastgesteld ter uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn die een bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst inhouden, eisen zij dat de betrokken instelling een eind maakt aan deze onregelmatige situatie.

3. Indien de betrokken instelling niet het nodige doet, stellen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst daarvan in kennis. Deze laatste treffen zo spoedig mogelijk alle passende maatregelen om te bewerkstelligen dat de betrokken instelling een eind maakt aan deze onregelmatige situatie. De aard van deze maatregelen wordt medegedeeld aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst.

4. Indien de instelling, in weerwil van de aldus door de Lid-Staat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn of die Lid-Staat geen maatregelen treft, inbreuk blijft maken op de in lid 2 bedoelde, in de Lid-Staat van ontvangst geldende wettelijke bepalingen, kan de Lid-Staat van ontvangst, na de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst daarvan in kennis te hebben gesteld, passende maatregelen treffen om verdere onregelmatigheden te voorkomen of te bestraffen en, voor zover zulks noodzakelijk is, kan hij deze instelling beletten nieuwe transacties op zijn grondgebied aan te vangen. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de voor die maatregelen vereiste stukken op hun grondgebied aan de kredietinstellingen kunnen worden betekend.

5. Bovenstaande bepalingen laten de bevoegdheid van de Lid-Staten van ontvangst onverlet om passende maatregelen te treffen ter voorkoming of bestraffing van onregelmatigheden op hun grondgebied die in strijd zijn met de wettelijke bepalingen die zij om redenen van algemeen belang hebben vastgesteld. Met name kunnen zij de betrokken instelling beletten nieuwe transacties op hun grondgebied aan te vangen.

6. Elke ter uitvoering van de leden 4 en 5 genomen maatregel die sancties en een beperking van de uitoefening van het verrichten van diensten behelst, moet naar behoren met redenen worden omkleed en aan de betrokken instelling worden medegedeeld. Tegen elke maatregel van die aard staat in de Lid-Staat waar hij is genomen, beroep open bij de rechter.

7. Alvorens de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde procedure toe te passen kunnen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst in spoedeisende gevallen de conservatoire maatregelen treffen die onontbeerlijk zijn voor de bescherming van de belangen van inleggers, beleggers of andere personen voor wie diensten worden verricht. De Commissie en de bevoegde autoriteiten van de overige betrokken Lid-Staten moeten zo spoedig mogelijk van die maatregelen op de hoogte worden gesteld.

De Commissie kan, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, besluiten dat de betrokken Lid-Staat deze maatregelen moet wijzigen of intrekken.

8. De Lid-Staten van ontvangst kunnen in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden die hun bij deze richtlijn worden toegekend passende maatregelen treffen om onregelmatigheden op hun grondgebied te voorkomen of te bestraffen. Met name kunnen zij de betrokken instelling beletten nieuwe transacties aan te vangen.

9. Ingeval de vergunning wordt ingetrokken, worden de autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst daarvan in kennis gesteld en nemen zij passende maatregelen ten einde de betrokken instelling te beletten om op hun grondgebied nieuwe transacties aan te vangen en ten einde de belangen van de inleggers te vrijwaren. Om de twee jaar brengt de Commissie over deze gevallen verslag uit aan het Raadgevend Comité voor het bankwezen.

10. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van het aantal en de aard van de gevallen waarin overeenkomstig

artikel 19 een weigering is uitgesproken of waarin overeenkomstig lid 4 maatregelen zijn genomen. Om de twee jaar brengt de Commissie over deze gevallen verslag uit aan het Raadgevend Comité voor het bankwezen.

11. Dit artikel belet kredietinstellingen die hun hoofdkantoor in een andere Lid-Staat hebben, niet hun diensten met alle beschikbare communicatiemiddelen te adverteren in de Lid-Staat van ontvangst, mits zij alle eventuele voorschriften inzake de vorm en de inhoud van dit adverteren in acht nemen die zijn vastgesteld om redenen van algemeen belang.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 22

1. De technische aanpassingen die in deze richtlijn moeten worden aangebracht op de hierna genoemde punten, worden vastgesteld volgens de procedure van lid 2:

- uitbreiding van de in artikel 18 bedoelde lijst in de bijlage of aanpassing van de terminologie van de lijst om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten,
- wijziging van het bedrag van het in artikel 4 vereiste aanvangskapitaal om rekening te houden met de economische en monetaire ontwikkelingen,
- de in artikel 7, lid 1, van Richtlijn 77/780/EEG genoemde gebieden waarop de bevoegde autoriteiten gegevens moeten uitwisselen,
- verduidelijking van de definities om een eenvormige toepassing van de richtlijn binnen de Gemeenschap te verzekeren,
- verduidelijking van de definities om bij de toepassing van de richtlijn rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten,
- aanpassing van de terminologie en de verwoording van de definities aan latere richtlijnen inzake het bankwezen en aanverwante materies.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgescreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, tenzij de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen deze maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 23

1. De bijkantoren die, overeenkomstig de bepalingen van de Lid-Staat van ontvangst, hun werkzaamheden hebben aangevangen vóór de inwerkingtreding van de toepassingsbepalingen van deze richtlijn, worden geacht onderworpen te zijn geweest aan de procedure van artikel 19, leden 1 tot en met 5. Zij vallen vanaf genoemde inwerkingtreding onder het bepaalde in artikel 15, artikel 18, artikel 19, lid 6, en artikel 21, Artikel 6, lid 3, is op die bijkantoren van toepassing.

2. Artikel 20 doet geen afbreuk aan de rechten die verkregen zijn door kredietinstellingen welke vóór de inwerkingtreding van de toepassingsbepalingen van deze richtlijn werkzaam waren bij wege van het verrichten van diensten.

Artikel 24

1. Behoudens het bepaalde in lid 2, doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen op de laatste van de twee data die zullen worden bepaald voor het nemen van de maatregelen om te voldoen aan de Richtlijnen 89/299/EEG en 89/647/EEG van de Raad, doch uiterlijk op 1 januari 1993. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om vóór 1 januari 1990 te voldoen aan het bepaalde in artikel 6, lid 2.

3. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van de voornaamste bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 25

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 15 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. BÉRÉGOVOY

BIJLAGE

LIJST VAN WERKZAAMHEDEN DIE ONDER DE WEDERZIJDSE ERKENNING VALLEN

1. In ontvangst nemen van deposito's en andere terugbetaalbare gelden
2. Verstrekken van leningen ⁽¹⁾
3. Leasing
4. Betalingsverrichtingen
5. Uitgifte en beheer van betaalmiddelen (credit cards, reischeques; kredietbrieven)
6. Verlenen van garanties en stellen van borgtochten
7. Transacties voor eigen rekening van de instelling of voor rekening van cliënten met betrekking tot:
  - a) geldmarktinstrumenten (cheques, wissels, depositocertificaten, CD's, enz.)
  - b) valuta's
  - c) financiële futures en opties
  - d) swaps en soortgelijke financieringsinstrumenten
  - e) effecten
8. Deelneming aan effectenemissies en dienstverrichtingen in verband daarmee
9. Advisering aan ondernemingen inzake kapitaalstructuur, bedrijfsstrategie en daarmee samenhangende aangelegenheden, alsmede advisering en dienstverrichtingen op het gebied van fusie en overname van ondernemingen
10. Bemiddeling op de interbankmarkten
11. Vermogensbeheer en -adviesing
12. Bewaarneming en beheer van effecten
13. Commerciële inlichtingen
14. Verhuur van safes.

⁽¹⁾ Met inbegrip van met name:

- consumentenkrediet,
- hypothecair krediet,
- factoring met of zonder verhaal,
- financiering van handelstransacties (met inbegrip van forfaitering).

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 18 december 1989

betreffende een solvabiliteitsratio voor kredietinstellingen

(89/647/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, eerste en derde zin,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

In samenwerking met het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de grondslag voor de onderhavige richtlijn is gelegd door de werkzaamheden van het Raadgevend Comité voor het bankwezen, dat krachtens artikel 6, lid 4, van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/646/EEG ⁽⁵⁾, de Commissie voorstellen kan doen met het oog op de coördinatie van de in de Lid-Staten geldende coëfficiënten;

Overwegende dat de vaststelling van een passende solvabiliteitsratio een centrale rol speelt bij het toezicht op kredietinstellingen;

Overwegende dat een ratio waarbij activa en posten buiten de balanstelling naar kredietrisicograad worden gewogen een bijzonder nuttige solvabiliteitsmaatstaf is;

Overwegende dat de totstandbrenging van gemeenschappelijke normen voor het eigen vermogen in verhouding tot activa en posten buiten de balanstelling waarvoor een kredietrisico bestaat, derhalve een wezenlijk onderdeel vormt van de harmonisatie die nodig is om te komen tot wederzijdse erkenning van de toezichtmethoden en bijgevolg tot voltooiing van de interne markt voor het bankwezen;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn derhalve moet worden gezien in samenhang met andere specifieke instrumenten tot harmonisatie van de basistechnieken van het toezicht op kredietinstellingen;

Overwegende dat deze richtlijn mede moet worden beschouwd als een aanvulling van Richtlijn 89/646/EEG die het algemene kader bepaalt waarvan deze richtlijn een integrerend deel is;

Overwegende dat de kredietinstellingen in een gemeenschappelijke bancaire markt rechtstreeks met elkaar in concurrentie zullen moeten treden en dat het aannemen van gemeenschappelijke solvabiliteitsnormen in de vorm van een minimumratio concurrentievervalsing zal voorkomen en het bankwezen van de Gemeenschap zal versterken;

Overwegende dat de onderhavige richtlijn voorziet in verschillende wegingsfactoren voor garanties verstrekt door verschillende financiële instellingen; dat de Commissie zich er derhalve toe verbindt te onderzoeken of de onderhavige richtlijn in haar geheel aanzienlijke mededingingsdistorsies tussen kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen meebrengt en in het licht van dat onderzoek na te gaan of maatregelen om dit te verhelpen gerechtvaardigd zijn;

Overwegende dat de bij de onderhavige richtlijn vastgestelde minimumratio het eigen vermogen van de kredietinstellingen in de Gemeenschap versterkt; dat voor 8% is gekozen op grond van een statistische enquête naar de begin 1988 geldende vermogensseisen;

Overwegende dat het meten van en het rekening houden met de rente- en wisselkoers- en andere marktrisico's eveneens van groot belang zijn voor het toezicht op kredietinstellingen; dat de Commissie derhalve in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten en alle andere instanties die overeenkomstige doeleinden nastreven, de bruikbare technieken verder zal bestuderen; dat zij passende voorstellen zal doen voor de verdere harmonisatie van de regels inzake het toezicht met betrekking tot deze risico's; dat zij hierbij meer in het bijzonder oog zal hebben voor de mogelijke onderlinge beïnvloeding van de verschillende bankrisico's; dat zij bijgevolg bijzondere aandacht zal schenken aan de samenhang tussen de verschillende voorstellen;

Overwegende dat de Commissie bij het opstellen van voorstellen voor regels voor het toezicht op beleggingsdiensten en de gelijkwaardigheid van het eigen vermogen van de instellingen die op dit gebied werkzaam zijn, ervoor zal zorgen dat gelijkwaardige eisen inzake de omvang van het eigen vermogen gelden wanneer men dezelfde werkzaamheden met identieke risico's verricht;

Overwegende dat ten aanzien van de bij de berekening van de solvabiliteitsratio te gebruiken boekhoudkundige techniek rekening dient te worden gehouden met de bepalingen van Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen ⁽⁶⁾, waarin enkele aanpassingen zijn vervat van de bepalingen van Richtlijn 83/349/EEG ⁽⁷⁾, gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal; dat in afwachting van de omzetting van genoemde richtlijnen in het nationale recht van de Lid-Staten, het gebruik van een bepaalde boekhoud-

⁽¹⁾ PB nr. C 135 van 25. 5. 1988, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 86, en PB nr. C 304 van 4. 12. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 337 van 31. 12. 1988, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad.

⁽⁶⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1986, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983, blz. 18.

kundige techniek voor de berekening van de solvabiliteitsratio aan het oordeel van de Lid-Staten wordt overgelaten;

Overwegende dat toepassing van de wegingsfactor 20 % op het bezit aan hypothecaire obligaties van een kredietinstelling moeilijkheden kan veroorzaken op een nationale financiële markt waar dergelijke financiële instrumenten een overheersende rol spelen; dat in dit geval voorlopige maatregelen worden genomen om een risicowegingsfactor van 10 % toe te passen;

Overwegende dat technische wijzigingen van de gedetailleerde bepalingen van deze richtlijn na enige tijd noodzakelijk kunnen zijn om op nieuwe ontwikkelingen in de banksector te kunnen reageren; dat de Commissie de nodige wijzigingen zal aanbrengen, na raadpleging van het Raadgevend Comité voor het bankwezen, binnen de grenzen van de door het Verdrag aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden; dat in dat geval dit Comité zal optreden als „Regelgevend Comité”, overeenkomstig de procedureregels van procedure III, variant b), in artikel 2 van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 tot vaststelling van de voorwaarden die gelden voor de uitoefening van aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Toepassingsgebied en definities

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op kredietinstellingen in de zin van artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG.

2. Onverminderd lid 1, behoeven de Lid-Staten deze richtlijn niet toe te passen op de in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 77/780/EEG genoemde kredietinstellingen.

3. Kredietinstellingen die op de wijze zoals bepaald in artikel 2, lid 4, onder a), van Richtlijn 77/780/EEG bij een in dezelfde Lid-Staat gevestigd centraal orgaan zijn aangesloten, kunnen worden uitgezonderd van het bepaalde in deze richtlijn, mits voor het geheel van de aangesloten instellingen en het centrale orgaan een geconsolideerde solvabiliteitsratio overeenkomstig deze richtlijn wordt vastgesteld.

4. In uitzonderlijke gevallen mogen de Lid-Staten, in afwachting van een verdere harmonisatie van de voorschriften inzake bedrijfseconomisch toezicht betreffende krediet-, rente- en marktrisico's, kredietinstellingen die gespecialiseerd zijn in de interbancaire markt en de markt voor overheidsschuld en die in samenwerking met de centrale bank een institutionele regulerende functie met betrekking tot de liquiditeit van het bankwezen vervullen, van de toepassing van deze richtlijn uitzonderen, mits:

- het totaal van hun activa en posten buiten de balansstelling waarop overeenkomstig artikel 6 de wegingsfactoren 50 % en 100 % worden toegepast, normaliter niet meer

dan 10 % van het totaal van de activa en posten buiten de balansstelling en in geen geval meer dan 15 % vóór toepassing van de wegingsfactoren bedraagt;

- hun voornaamste activiteit bestaat in het optreden als bemiddelaar tussen de centrale bank van hun Lid-Staat en het bankwezen;
- hun bevoegde autoriteiten passende systemen van toezicht en controle op hun krediet-, rente- en marktrisico's hanteren.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de uitzonderingen, ten einde te verzekeren dat zij niet tot concurrentievervalsing leiden. Uiterlijk drie jaar na de aanneming van deze richtlijn legt de Commissie aan de Raad een rapport voor met de passende voorstellen die zij nodig acht.

Artikel 2

1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- bevoegde autoriteiten: de autoriteiten zoals gedefinieerd in artikel 1, vijfde streepje, van Richtlijn 83/350/EEG;
- zone A: de Lid-Staten en alle overige landen die volwaardig lid van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zijn en de landen die bijzondere leningsarrangementen met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) hebben gesloten in samenhang met de algemene leningsarrangementen (GAB) van het IMF;
- zone B: alle andere landen dan die van zone A;
- kredietinstellingen van zone A: alle kredietinstellingen die in de Lid-Staten overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 77/780/EEG een vergunning hebben verkregen, inclusief hun bijkantoren in derde landen, en alle onder de definitie van artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG vallende particuliere en openbare ondernemingen waaraan een vergunning is verleend in andere landen van zone A, inclusief hun bijkantoren;
- kredietinstellingen van zone B: alle particuliere en openbare ondernemingen die een vergunning hebben verkregen buiten zone A en die voldoen aan de definitie van artikel 1, eerste streepje, van Richtlijn 77/780/EEG, inclusief hun bijkantoren in de Gemeenschap;
- niet-bancaire sector: alle andere leningnemers dan kredietinstellingen zoals deze zijn gedefinieerd in het vierde en het vijfde streepje, centrale banken, centrale, regionale en lokale overheden, de Europese Gemeenschappen, de Europese Investeringsbank en multilaterale ontwikkelingsbanken zoals gedefinieerd in het zevende streepje;
- multilaterale ontwikkelingsbanken: de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (Wereldbank), de Internationale Financieringsmaatschappij, de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank, de Aziatische Ontwikke-

⁽¹⁾ PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

lingsbank, de Afrikaanse Ontwikkelingsbank, het Vestigingsfonds van de Raad van Europa, de Nordic Investment Bank, de Caribische Ontwikkelingsbank;

— posten buiten de balansstelling met een „volledig risico”, „middelgroot risico”, „middelgroot/laag risico” en „laag risico”: de posten omschreven in artikel 6, lid 2, en genoemd in bijlage I.

2. Voor de toepassing van artikel 6, lid 1, onder b), kunnen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten onder de definitie van „regionale en lokale overheden” ook niet-commerciële administratieve organen laten vallen die verantwoording moeten afleggen aan regionale of lokale overheden, alsmede niet-commerciële ondernemingen die eigendom zijn van centrale, regionale of lokale overheden of overheden die, naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten, dezelfde verantwoordelijkheden dragen als de regionale en lokale overheden.

Artikel 3

Algemene beginselen

1. De in de leden 2 tot en met 7 bedoelde solvabiliteitsratio drukt de verhouding uit tussen het eigen vermogen, zoals omschreven in artikel 4, en het totaal van de naar risicograad gewogen activa en posten buiten de balansstelling als omschreven in artikel 5.

2. De solvabiliteitsratio van kredietinstellingen die geen moederonderneming in de zin van artikel 1 van Richtlijn 83/349/EEG zijn en evenmin een dochteronderneming daarvan, wordt op individuele basis berekend.

3. De solvabiliteitsratio van kredietinstellingen die moederonderneming zijn, wordt berekend op geconsolideerde basis overeenkomstig de methoden omschreven in deze richtlijn en in de Richtlijnen 83/350/EEG en 86/635/EEG.

4. De bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de vergunning van en het toezicht op de moederonderneming die een kredietinstelling is, mogen ook van haar en van elke dochteronderneming daarvan die onder hun vergunning en toezicht valt, eisen dat een ratio op basis van een deelconsolidatie of een niet-geconsolideerde ratio wordt berekend. Indien er niet zo'n controle op de passende verdeling van het kapitaal binnen de bankengroep wordt toegepast, moeten er andere maatregelen worden genomen om dat doel te bereiken.

5. Indien een dochteronderneming van een moederonderneming een vergunning heeft en in een andere Lid-Staat is gevestigd, moeten de bevoegde autoriteiten die deze vergunning hebben verleend eisen dat er een ratio op basis van een deelconsolidatie of een niet-geconsolideerde ratio wordt berekend.

6. Onverminderd de in het voorgaande lid gestelde eisen mogen de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de vergunning van de dochteronderneming van een moederonderneming die in een andere Lid-Staat is gevestigd, hun verantwoordelijkheid om toezicht te houden op de solvabiliteit door middel van een bilaterale overeenkomst overdragen aan de bevoegde autoriteiten die vergunning

hebben verleend aan en belast zijn met het toezicht op de moederonderneming, opdat deze autoriteiten het toezicht op de dochteronderneming op zich nemen overeenkomstig deze richtlijn. De Commissie moet op de hoogte worden gehouden van het bestaan en de inhoud van dergelijke overeenkomsten. Zij geeft deze informatie door aan de andere autoriteiten en aan het Raadgevend Comité voor het bankwezen.

7. Onverminderd de in de leden 2 tot en met 6 omschreven verplichtingen van de kredietinstellingen dragen de bevoegde autoriteiten er zorg voor dat de ratio's ten minste tweemaal per jaar worden berekend, ofwel door de kredietinstelling zelf, die de resultaten en alle gevraagde desbetreffende gegevens aan de bevoegde autoriteiten verstrekt, ofwel door de bevoegde autoriteiten die gebruik maken van de door de kredietinstellingen verstrekte gegevens.

8. De waardering van activa en van posten buiten de balansstelling geschiedt overeenkomstig Richtlijn 86/635/EEG. Tot het van toepassing worden van de bepalingen van die richtlijn, wordt de waardering aan het oordeel van de Lid-Staten overgelaten.

Artikel 4

De teller: eigen vermogen

Het eigen vermogen, zoals gedefinieerd in Richtlijn 89/299/EEG ⁽¹⁾, vormt de teller van de solvabiliteitsratio.

Artikel 5

De noemer: naar risicograad gewogen activa en posten buiten de balansstelling

1. Aan de actiefposten worden risicograden, in de vorm van in procenten uitgedrukte wegingsfactoren, toegekend overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 6 en 7 en, in uitzonderlijke gevallen, de artikelen 8 en 11. De balanswaarde van elk activum wordt vervolgens vermenigvuldigd met de desbetreffende wegingsfactor om te komen tot een naar risicograad gewogen waarde.

2. In het geval van de in bijlage I vermelde posten buiten de balansstelling wordt een berekening in twee fasen verricht, overeenkomstig artikel 6, lid 2.

3. In het geval van de in artikel 6, lid 3, bedoelde posten buiten de balansstelling betrekking hebbend op rente en wisselkoersen, worden de potentiële kosten van vervanging van contracten bij in gebreke blijven van de tegenpartij berekend door toepassing van een van de twee methoden van bijlage II. Deze kosten worden vermenigvuldigd met de desbetreffende, in artikel 6, lid 1, vermelde wegingsfactor voor de tegenpartij, met dien verstande dat de wegingsfactor 100 % op 50 % wordt gesteld, om naar risicograad gewogen waarden te krijgen.

4. De som van de in de leden 2 en 3 bedoelde naar risicograad gewogen waarden van activa en posten buiten de balansstelling is de noemer van de solvabiliteitsratio.

⁽¹⁾ PB nr. L 124 van 5. 5. 1989, blz. 16.

Artikel 6

Risicowegingsfactoren

1. Op de hierna vermelde activacategorieën worden de daarbij aangegeven wegingsfactoren toegepast, tenzij de bevoegde autoriteiten het dienstig achten hogere factoren vast te stellen.

a) Wegingsfactor 0 %

1. kasmiddelen en gelijkwaardige posten;
2. activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone A vertegenwoordigen;
3. activa die vorderingen op de Europese Gemeenschap vertegenwoordigen;
4. activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door centrale overheden en centrale banken van zone A;
5. activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone B vertegenwoordigen, luidende en gefinancierd in de nationale valuta van de leningnemer;
6. activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door centrale overheden en centrale banken van zone B, luidende en gefinancierd in de gemeenschappelijke nationale valuta van de garant en de leningnemer;
7. activa die ten genoeg van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door centrale overheden of centrale banken van zone A of door de Europese Gemeenschappen, door deposito's in contanten bij de leningverstreckende instelling of door certificaten van deposito of soortgelijk papier, uitgegeven door en gedeponerd bij laatstgenoemde instelling.

b) Wegingsfactor 20 %

1. activa die vorderingen op de Europese Investeringsbank (EIB) vertegenwoordigen;
2. activa die vorderingen op multilaterale ontwikkelingsbanken vertegenwoordigen;
3. activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door de Europese Investeringsbank (EIB);
4. activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door multilaterale ontwikkelingsbanken;
5. activa die vorderingen op regionale of lokale overheden van zone A vertegenwoordigen, behoudens het bepaalde in artikel 7;
6. activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door regionale of lokale overheden van zone A behoudens het bepaalde in artikel 7;
7. activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone A vertegenwoordigen, en die geen eigen vermogen van die instellingen zijn in de zin van Richtlijn 89/299/EEG;

8. activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone B vertegenwoordigen met een looptijd van ten hoogste een jaar, met uitzondering van door deze instellingen uitgegeven effecten die als bestanddelen van hun eigen vermogen zijn erkend;
9. activa die uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door kredietinstellingen van zone A;
10. activa die vorderingen met een looptijd van ten hoogste een jaar vertegenwoordigen, welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door kredietinstellingen van zone B;
11. activa die ten genoeg van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door de EIB of door multilaterale ontwikkelingsbanken;
12. liquide middelen in de inningsfase.

c) Wegingsfactor 50 %

1. leningen die ten genoeg van de bevoegde autoriteiten geheel en volledig zijn gegarandeerd door hypotheken op woningen die worden of zullen worden bewoond of verhuurd door de leningnemers;
2. overlopende posten: op deze activa wordt de voor de tegenpartij geldende wegingsfactor toegepast wanneer de kredietinstelling deze overeenkomstig Richtlijn 86/635/EEG kan bepalen; wanneer de kredietinstelling niet in staat is om de tegenpartij te bepalen, past zij een forfaitaire wegingsfactor van 50 % toe.

d) Wegingsfactor 100 %

1. activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone B vertegenwoordigen, tenzij deze luiden en gefinancierd zijn in de nationale valuta van de leningnemers;
2. activa die vorderingen op regionale en lokale overheden van zone B vertegenwoordigen;
3. activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone B vertegenwoordigen met een looptijd van meer dan een jaar;
4. activa die vorderingen op de niet-bancaire sectoren van zone A en zone B vertegenwoordigen;
5. materiële activa als bedoeld onder 10 van de activa in artikel 4 van Richtlijn 86/635/EEG;
6. bezit van aandelen, deelnemingen en andere bestanddelen van het eigen vermogen van andere kredietinstellingen voor zover niet in mindering gebracht op het eigen vermogen van de leningverstreckende instelling;
7. alle andere activa, tenzij in mindering gebracht op het eigen vermogen.

2. De volgende behandeling is van toepassing op andere dan de in lid 3 bedoelde posten buiten de balanstelling. Eerst worden de posten ingedeeld in de risicocategorieën van bijlage I. Voor posten met een volledig risico wordt de totale waarde in aanmerking genomen; voor posten met een middelgroot risico 50 % van de waarde; voor posten met een middelgroot/laag risico 20 % van de waarde; de waarde van de posten met een laag risico wordt vastgesteld op nul. De

tweede fase bestaat erin de aldus in aanmerking genomen waarden van de posten buiten de balansstelling te vermenigvuldigen met de wegingsfactoren die gelden voor de betrokken tegenpartijen, overeenkomstig de weging van activa in lid 1 en artikel 7. Bij overeenkomsten inzake cessie en retrocessie van activa en bij koop op termijn zonder rugdekking, zijn de wegingsfactoren die welke gelden voor de betrokken activa, en niet die welke gelden voor de tegenpartijen bij de transacties.

3. De methoden van bijlage II worden toegepast op de in bijlage III genoemde posten, betrekking hebbend op rente en wisselkoersen.

4. Indien voor posten buiten de balansstelling uitdrukkelijke garanties zijn verstrekt, worden zij gewogen als waren zij aangegaan voor de garant in plaats van de tegenpartij. Indien het risico dat voortvloeit uit transacties buiten de balansstelling, ten genoeg van de bevoegde autoriteiten, geheel en volledig is gegarandeerd door activa die in punt 7 van lid 1, onder a), en in punt 11 van lid 1, onder b), als passend onderpand worden aangemerkt, gelden wegingsfactoren van 0 of 20% naar gelang van het desbetreffende onderpand.

5. Indien voor activa en posten buiten de balansstelling een lagere wegingsfactor wordt toegepast wegens het bestaan van een uitdrukkelijke garantie of van een voor de bevoegde autoriteiten aanvaardbaar onderpand, is die lagere wegingsfactor alleen van toepassing op het gedeelte dat is gegarandeerd of dat volledig door het onderpand is gegarandeerd.

Artikel 7

1. Onverminderd de voorschriften van artikel 6, lid 1, onder b), kunnen de Lid-Staten een wegingsfactor van 0% vaststellen voor hun eigen regionale en lokale overheden indien er geen verschil in risico bestaat tussen vorderingen op laatstgenoemde overheden en vorderingen op hun centrale overheden vanwege de bevoegdheden van de regionale en lokale overheden om inkomsten te verkrijgen en het bestaan van specifieke institutionele regels om de kans op in gebreke blijven door genoemde overheden te verminderen. Een overeenkomstig deze criteria vastgestelde wegingsfactor van 0% geldt voor vorderingen op en posten buiten de balansstelling voor rekening van de betrokken regionale en lokale overheden, alsmede voor vorderingen op derden en posten buiten de balansstelling voor rekening van derden, welke gegarandeerd zijn door die regionale en lokale overheden.

2. Indien zij wegingsfactor 0% op grond van de in lid 1 genoemde criteria gerechtvaardigd achten, stellen de Lid-Staten de Commissie daarvan in kennis. De Commissie verspreidt deze informatie. Andere Lid-Staten kunnen de kredietinstellingen, onder toezicht van hun bevoegde autoriteiten, toestaan om wegingsfactor 0% toe te passen voor transacties met de regionale of lokale overheden in kwestie of wanneer zij vorderingen hebben welke door die overheden worden gegarandeerd.

Artikel 8

1. De Lid-Staten kunnen wegingsfactor 20% toepassen op activa die ten genoeg van de betrokken bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door regionale of lokale overheden van zone A, door deposito's bij andere kredietinstellingen van zone A dan de leningverstreckende instelling, of door certificaten van deposito of soortgelijk papier, uitgegeven door deze kredietinstellingen.

2. De Lid-Staten kunnen de wegingsfactor 10% toepassen op vorderingen op instellingen die zijn gespecialiseerd op het gebied van de interbancaire markt en de markt voor overheidsschuld in de Lid-Staat van herkomst en die aan een streng toezicht van de bevoegde autoriteiten zijn onderworpen, wanneer die activa, ten genoeg van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van herkomst, geheel en volledig zijn gegarandeerd door een combinatie van in artikel 6, lid 1, onder a) en b), vermelde activa die door deze autoriteiten als een passend onderpand wordt aangemerkt.

3. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de overeenkomstig de leden 1 en 2 aangenomen bepalingen en van de motivering van deze bepalingen. De Commissie geeft deze informatie door aan de Lid-Staten. De Commissie bestudeert op gezette tijden de gevolgen van deze bepalingen om te verzekeren dat ze niet tot concurrentievervalsing leiden. Uiterlijk drie jaar na aanneming van deze richtlijn legt de Commissie aan de Raad een verslag voor met, in voorkomend geval, passende voorstellen.

Artikel 9

1. De technische aanpassingen die in deze richtlijn moeten worden aangebracht met betrekking tot de hierna genoemde punten worden vastgesteld volgens de procedure van lid 2:

- een tijdelijke verlaging van de in artikel 10 vastgestelde minimumratio of van de in artikel 6 vastgestelde wegingsfactoren, om rekening te houden met specifieke omstandigheden;
- de definitie van zone A in artikel 2;
- de definitie van multilaterale ontwikkelingsbanken in artikel 2;
- wijziging van de omschrijving van de activa in artikel 6 om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- de lijst en de indeling van de posten buiten de balansstelling in de bijlagen I en III en hun behandeling bij de berekening van de ratio als omschreven in de artikelen 5, 6 en 7 en in bijlage II;
- verduidelijking van de definities om een eenvormige toepassing van deze richtlijn binnen de Gemeenschap te verzekeren;
- verduidelijking van de definities om bij de toepassing van deze richtlijn rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- aanpassing van de terminologie en de verwoording van de definities aan latere richtlijnen inzake het bankwezen en aanverwante materies.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, tenzij de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen deze maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 10

1. Met ingang van 1 januari 1993 moete de kredietinstellingen de in artikel 3 omschreven ratio permanent op ten minste 8 % handhaven.

2. Onverminderd lid 1 mogen de bevoegde autoriteiten hogere minimumratio's vaststellen indien zij zulks dienstig achten.

3. Indien de ratio lager wordt dan 8 %, zien de bevoegde autoriteiten erop toe dat de betrokken kredietinstelling passende maatregelen neemt om de ratio zo spoedig mogelijk weer op het overeengekomen minimum te brengen.

Artikel 11

1. Kredietinstellingen waarvan de minimumratio op de in artikel 12, lid 1, genoemde datum de in artikel 10, lid 1, voorgeschreven 8 % niet bereikt, moeten geleidelijk in opeenvolgende fasen naar dit niveau toewerken. Zolang deze doelstelling niet is bereikt, mogen zij de ratio niet onder het in de betreffende fase bereikte niveau laten dalen. Indien een dergelijke fluctuatie zich toch voordoet, moet die van tijdelijke aard zijn en de reden ervoor moet aan de bevoegde autoriteiten worden meegedeeld.

2. Gedurende een periode van ten hoogste vijf jaar na de in artikel 10, lid 1, genoemde datum mogen de Lid-Staten de wegingsfactor 10 % toepassen op de obligaties bedoeld in artikel 22, lid 4, van Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten ⁽¹⁾, als gewijzigd bij Richtlijn 88/220/EEG ⁽²⁾, en indien zij zulks nodig achten, voor de kredietinstellingen handhaven, om een ernstige verstoring van de werking van hun markten te voorkomen. Deze uitzonderingen worden aan de Commissie gemeld.

3. Gedurende een periode van ten hoogste zeven jaar na 1 januari 1993 is artikel 10, lid 1, niet van toepassing op de Griekse Bank voor Landbouwkrediet. Deze instelling moet evenwel in opeenvolgende fasen, volgens de in lid 1 van dit artikel omschreven methode, naar het in artikel 10, lid 1, voorgeschreven niveau toewerken.

4. In afwijking van artikel 6, lid 1, onder c), punt 1, mogen Duitsland, Denemarken en Griekenland tot 1 januari 1996 de wegingsfactor 50 % toepassen op de activa die, ten genoegen van de betrokken bevoegde autoriteiten, geheel en volledig gegarandeerd zijn door hypotheke op reeds voltooide woningen, op kantoorgebouwen en panden voor diverse handelsdoeleinden, gelegen op het grondgebied van deze Lid-Staten, op voorwaarde dat het bedrag van de lening niet meer bedraagt dan 60 % van de waarde van het betrokken goed, berekend aan de hand van strikte, bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen vastgestelde waarderingscriteria.

5. De Lid-Staten kunnen een wegingsfactor van 50 % toepassen bij transacties inzake financieringshuur van onroerende goederen die uiterlijk 10 jaar na de in artikel 12, lid 1, genoemde datum worden gesloten en betrekking hebben op voor beroepsdoeleinden bestemde goederen die in het land van de zetel gelegen zijn en waarop wettelijke bepalingen van toepassing zijn krachtens welke de lessor de volledige eigendom van het gehuurde goed behoudt zolang de huurder zijn koopoptie niet heeft uitgeoefend.

Artikel 12

1. De Lid-Staten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk 1 januari 1991 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van alle belangrijke wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 18 december 1989.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. BÉRÉGOVOY

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1985, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 100 van 19. 4. 1988, blz. 31.

BIJLAGE I

INDELING VAN POSTEN BUITEN DE BALANSTELLING

Volledig risico

- Garanties met het karakter van kredietvervangingen
- Accepten
- Endossementen van wissels die niet de handtekening van andere kredietinstellingen dragen
- Transacties met regres
- Onherroepelijke „stand by”-accreditieven met het karakter van kredietvervangingen
- Overeenkomsten betreffende cessie en retrocessie van activa zoals gedefinieerd in artikel 12, leden 1 en 2, van Richtlijn 86/635/EEG, indien deze overeenkomsten worden behandeld als posten buiten de balanstelling in afwachting van toepassing van Richtlijn 86/635/EEG
- Activa aangekocht onder overeenkomsten betreffende koop op termijn zonder rugdekking
- Deposito's in de vorm van tussenswaps („forward forward deposits”)
- Onbetaald deel van niet volgestorte aandelen en effecten
- Overige posten met een volledig risico

Middelgroot risico

- Verstrekte en geconfirmeerde documentaire kredieten (zie ook middelgroot/laag risico)
- Garanties en borgtochten (met inbegrip van inschrijvings- en uitvoeringsgaranties alsmede douane- en belastinggaranties) en garanties die niet het karakter van kredietvervangingen hebben
- Overeenkomsten betreffende cessie en retrocessie van activa zoals gedefinieerd in artikel 12, leden 3 en 5, van Richtlijn 86/635/EEG
- Onherroepelijke „stand by”-accreditieven die niet het karakter van kredietvervangingen hebben
- Niet opgenomen kredietfaciliteiten (overeenkomsten tot het verstrekken van leningen, het aankopen van effecten, het verschaffen van garanties of acceptfaciliteiten) met een oorspronkelijke looptijd van meer dan een jaar.
- Note issuance facilities (NIF's) en Revolving underwriting facilities (RUF's)
- Overige posten met een middelgroot risico

Middelgroot/laag risico

- Documentaire kredieten met de onderliggende zendingen als zekerheid en andere zelfliquiderende transacties
- Overige posten met een middelgroot/laag risico

Laag risico

- Niet opgenomen kredietfaciliteiten (overeenkomsten tot het verstrekken van leningen, het aankopen van effecten, het verschaffen van garanties of acceptfaciliteiten) met een oorspronkelijke looptijd van een jaar of korter of die te allen tijde onvoorwaardelijk zonder opzegtermijn kunnen worden opgezegd;
- Overige posten met een laag risico

De Lid-Staten verbinden zich ertoe de Commissie onmiddellijk in kennis te stellen wanneer zij ermee hebben ingestemd een nieuwe post buiten de balanstelling op te nemen in een van de laatste streepjes bij iedere risicocategorie. Deze post zal op communautair niveau definitief worden ingedeeld wanneer de procedure van artikel 9 is voltooid.

BIJLAGE II

BEHANDELING VAN POSTEN BUITEN DE BALANSTELLING BETREKKING HEBBEND OP RENTE EN WISSELKOERSEN

Na toestemming van hun toezichhoudende autoriteiten, kunnen de kredietinstellingen een van de onderstaande methoden kiezen om de risico's te bepalen die verbonden zijn aan de transacties genoemd in bijlage III. Rente- en valutacontracten die worden verhandeld op erkende beurzen en waarvoor dagelijkse margevereisten gelden en wisselkoerscontracten met een oorspronkelijke looptijd van veertien dagen of minder worden hiervan uitgezonderd.

Indien er een, door de nationale toezichhoudende autoriteiten aanvaarde, afzonderlijke juridische overeenkomst inzake schuldvernieuwing bestaat tussen de kredietinstelling en haar tegenpartij, krachtens welke wederzijdse verplichtingen tot betaling in de gemeenschappelijke valuta op een bepaalde datum automatisch worden verrekend met andere soortgelijke verplichtingen die op dezelfde datum moeten worden nagekomen, wordt het uit de schuldvernieuwing voortkomende nettobedrag gewogen in plaats van het brutobedrag.

Methode 1: benadering gebaseerd op de evaluatie van de marktwaarde

Stap a): door het toekennen van een marktwaarde aan de contracten („marking to market”) worden de vervangingskosten van alle contracten met een positieve waarde verkregen.

Stap b): ten einde een waarde te bepalen voor het potentiële toekomstige kredietrisico ⁽¹⁾ wordt het totaal van de theoretische hoofdsommen of waarden in de boeken van de kredietinstelling vermenigvuldigd met de volgende percentages:

Resterende looptijd	Rentecontracten	Wisselkoerscontracten
Een jaar of korter	0 %	1 %
Langer dan een jaar	0,5 %	5 %

Stap c): de som van de vervangingskosten en het potentiële toekomstige kredietrisico wordt vermenigvuldigd met de risicowegingsfactor die aan de betrokken tegenpartijen is toegekend in artikel 6.

Methode 2: benadering gebaseerd op het „oorspronkelijke risico”

Stap a): de theoretische hoofdsommen van ieder instrument worden vermenigvuldigd met de onderstaande percentages:

Oorspronkelijke looptijd ⁽¹⁾	Rentecontracten	Wisselkoerscontracten
Een jaar of korter	0,5 %	2 %
Langer dan een jaar doch niet langer dan twee jaar	1 %	5 %
Verhoging voor ieder jaar extra	1 %	3 %

⁽¹⁾ In het geval van rentecontracten kunnen de kredietinstellingen, behoudens goedkeuring van de toezichhoudende autoriteiten, kiezen voor de oorspronkelijke of de resterende looptijd.

Stap b): het aldus verkregen oorspronkelijke risico wordt vermenigvuldigd met de wegingsfactoren van de tegenpartij in artikel 6.

⁽¹⁾ Met uitzondering van op één valuta betrekking hebbende „floating/floating-renteswaps” waarvoor alleen de vervangingskosten worden berekend.

*BIJLAGE III***SOORTEN POSTEN BUITEN DE BALANSTELLING BETREKKING HEBBEND OP RENTE EN WISSELKOERSEN****Rentecontracten**

- Renteswaps die betrekking hebben op één valuta
- Basisswaps
- Rentetermijncontracten (FRA's)
- Rentefutures
- Gekochte renteopties
- Andere contracten van gelijke aard

Wisselkoerscontracten

- Cross-currency renteswaps
  - Valutatermijncontracten
  - Valutafutures
  - Gekochte valutaopties
  - Andere contracten van gelijke aard.
-